

ABSTRAKT

Tato práce je věnována otázce ukončování a nezahajování život zachraňující léčby. Jedná se o složitou multidisciplinární problematiku, jejíž současná právní úprava v České republice vykazuje řadu nedostatků, které by bylo vhodné vyřešit. Dle platné právní úpravy lze život zachraňující léčbu nezahájit nebo ukončit buďto z důvodu marnosti a neúčelnosti dané léčby anebo z důvodu jejího odmítnutí pacientem prostřednictvím negativního reversu nebo dříve vysloveného přání. S uplatněním těchto důvodů v praxi je však spojena řada problémů.

V případě protiprávního ukončení nebo nezahájení život zachraňující léčby hrozí lékařům trestní postih, a nově bude moci být za smrt pacienta trestně odpovědné i zdravotnické zařízení. Vzhledem k závažnosti důsledků spojených s ukončováním a nezahajováním život zachraňující léčby a v zájmu zvýšení právní jistoty lékařů i pacientů by bylo třeba vyřešit současné nejasnosti a jasně vymezit podmínky ukončování a nezahajování takové léčby, jejichž splnění by lékaři zaručovalo beztrestnost.